
Kristin Heyerdahl

MINNEORD

RANDI ROSENQVIST

Kristin Heyerdahl ble født 17. mai 1940 – ikke en gledens dag. Men Kristins liv var fylt av glede, kunnskap og omsorg, og da hun døde 13. mars 2026, etterlot hun et stort hull.

Kristin begynte å studere medisin i Nederland, men kjærligheten til en sivilingeniørstudent i Skottland førte henne til universitetet i Edinburgh, hvor hun fullførte studiet i 1967. Hun og Knut Poppe var gift i 62 år, og kjærligheten varte like lenge. Misunnelsesverdige.

Etter ulike arbeidsforhold i Oslo-området kvalifiserte Kristin til to spesialiteter, både barne- og ungdomspsykiatri og psykiatri. Hele sitt voksne liv behandlet hun barn, foreldre, familier, voksne og eldre. Hun fulgte opp nye og tidligere pasienter mer enn det som var vanlig den gangen, og mye mer enn det som er mulig i dag. Også om kveldene tok hun imot telefoner fra pasienter, støttet dem eller ordnet en attest eller resept.

Da hun i 1994 påtok seg stillingen som overlege ved Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk (BUP) på Notodden, medførte det at hun ble ukependler fra Bærum i 16 år. Alle hennes medarbeidere fikk oppleve hennes dedikasjon til pasientene og familiearbeidet, men også hvordan hun så alle medarbeiderne og viste omsorg for alle.

Kristin var nok hyperaktiv, noe som forklarer hennes store arbeidskapasitet. Hun var alltid på banen. Hun hadde en nydelig håndskrift, men lærte aldri journalskriving på PC. Hennes arbeidsgiver fant nytte i at hun hadde sekretærer. Da kunne Kristin bruke all sin tid på det kliniske arbeidet hun var utdannet til.

Kristin hadde to hjem, på Jar i Bærum og i Alvdal. I Alvdal var hun første gang som treåring, og der hadde hun en familiesetergrend på fjellet som hun var sterkt knyttet til. Etter hvert bygget Knut også et hus nær sentrum der. Så etter pensjonstiden var det meningen at hun skulle pendle mellom Jar og Alvdal. Hun skulle være på Jar for å følge opp alle hun kjente, og i Alvdal for å følge opp sin familie. Men det viste seg at BUP på Tynset hadde behov for henne, så snart jobbet hun deltid der – helt til hun var rundt 80 år. Jeg som bor i Oslo, og ville ha enda mer kontakt med henne når hun ikke tilbragte hele uken på Notodden, syntes det var dumt. Men det resulterte jo i at jeg hadde flere veldig hyggelige turer til Alvdal. I rundt 40 år var Kristin min gode venninne, som inkluderte meg i sitt liv og i sin familie. Jeg er henne stor takk skyldig.

Publisert: 28. mai 2026. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.26.0363

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.